Pregaria.cat

Entrada

L’escut dels cristians

Per MartaF el dj., 25/04/2024 - 08:00

«Perquè som cristians no tenim dret a perdre l'esperança». Aquesta frase de fra Octavi Vilà, nou bisbe de Girona, em ressona com un himne. Quan li vaig sentir dir en la seva cerimònia d'ordenació, era com si les parets de la catedral, tan altes i imponents, fessin seva aquesta pregària i la convertissin en un escut contra totes les nostres pors. La vaig memoritzar perquè no volia que se m'escapés i, quan per fi vaig arribar a casa, vaig córrer a anotar-la. De fet, m'ha inspirat per escriure la pregària ecològica d'aquesta setmana, perquè vivim en un temps orfe d'esperança, agitat i convuls, que es projecta sobre una pantalla en blanc de la qual només esdevenim ombres fugisseres. Potser per això, submergits en un mar de contaminació, de consum i de males notícies, ens arrosseguem com ànimes errants a la recerca d'un oasi de plaer; oblidant que el paradís no és pas allà fora.

El canvi climàtic que ens assetja com un vaixell pirata és una amenaça tan real com la nostra deshumanització com a societat, avui més pendent del mòbil i de les relacions virtuals que no pas de la nostra connexió real amb la terra. Sabies que l'abril ens ha permès de veure les primeres orenetes? I que ens ha regalat l'espectacle de les balenes nedant a poques milles de la costa catalana? I que també han nascut els primers pollets de corriol camanegre? Aquest ocell habita a les nostres platges durant els mesos de calor i aprofita la sorra i les dunes per pondre-hi els ous; però està amenaçat per la pèrdua d'hàbitat com a conseqüència de la regressió de les platges per culpa del canvi climàtic, per la presència d'altres depredadors com ara garses, gats i gossos, i per l'ús recreatiu que els éssers humans fem de les platges.

El nostre entorn és un tresor preciós que hem de conservar. Per això és una exigència prendre'n consciència i passar a l'acció. Precisament, el 12 de maig tenim una cita a les urnes, on també hem de reclamar que el medi ambient formi part de les polítiques actives del nostre país. Aquesta és l'esperança que no tenim dret a perdre perquè compromet tothom, malgrat la nostra amnèsia o desídia. L'escut dels cristians és la pregària i l'esperança perquè la Casa Comuna és tot el que tenim i el cant a la natura és una herència intocable. Per això, si la deixem podrir o assecar sense fer-hi res, serem culpables d'un dels pitjors pecats d'amor. Recorda que Sant Jordi també ens convida a lluitar contra tots els nostres dracs interiors.